

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΑΙΓΑΣ ΤΟΥ ΗΠΠΟΣ ΕΚΔΟΜΕΝΗ

ΕΤΟΣ ΙΗ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ, 1885.

ΑΡΙΘ. 213

Συνδρ. έτησ. ἐν Ἐλλάδι Δρ. 1.
» » » Ἐξωτερικῷ 2.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
Ἐν διδῷ Σταδίου ἀριθ. 39.

Εἰς οὐδένα, πλὴν τῶν ταχικῶν
ἀνταποχριτῶν, στέλλεται «ἡ Ἔφημερίς
τῶν Παιδῶν» ἀνευ προπληρωμῆς.

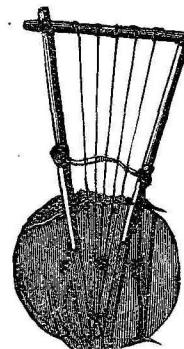
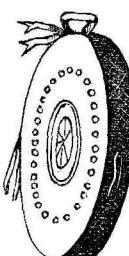
ΙΑΠΩΝΙΚΑΙ ΠΑΡΟΙΜΙΑΙ

«Μή βάζεις τὸ περιστέρι
νὰ σου κούβαλήσῃ σιτάρι,»
λέγεται δταν φέρη κανεὶς
τὸν ἄλλον εἰς πειρασμόν

«Ἡ θάλασσα δὲν φοβεῖται
τὴν σκύνην, ὁ δὲλ ὁ καλὸς
ἄνθρωπος δὲν φοβεῖται τὴν
συκοφαντίαν.» «὾ κόσμος εἶ-
ναι δπως τὸν κάμνει ὁ κα-
θεὶς» δηλ. ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον
ἔξαρτῶνται τὰ εὐγάρισα καὶ
τὰ δυσάριστα.

Μουσικὰ ὄργανα.

«Κάμε καππάκι τοῦ μω-
ροῦ ἔκεινου καὶ σκέπασέ τον»
λέγεται δταν φλυαρῆ τις ἀ-
διακήπως.

«Ἐκάμαρεν θεόν, ἀλλὰ
δέν του ἐδώκαμεν ψυχὴν,»
λέγεται ὑπὸ πολλῶν Ιαπω-
νῶν, οἱ δποῖοι δν καὶ εἰδω-
λολάτραι ἐννοοῦν τὴν μα-
ταιώτητα τῶν εἰδώλων.

Ταμπουρίνια..

Ο ΠΛΑΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΜΠΑΝΤΟΣ.

Μέσα στὸν κάμπο, μικρὴ παπαρούνα,
Εὔμορφη, κόκκινη, καμαρωτὴ,
Τὸν θολωτὸν οὐρανὸν ἀτενίζει,
Καὶ πῶς βαστεῖται ἐκεὶ ἀπορεῖ.

Βλέπει παρέκειται φῆλο κυπαρίσσι,
Καὶ πάλινει θάρρος καὶ τὸ ωτᾶ,
«Μήπως εἰς τὴν κορυφὴν σου ἐπάνω
«Ο θολωτὸς οὐρανὸς ἀκουμένε;»

«Οὐχι, ώραλε μου,» λέγει ἐκεῖνο,
«Οὗτε τὴν ἄκραν του φύλαν νὰ ’ω,
«Ἄλλος φηλότερος θὲ τὸν στριώνη, —
«Ισως αὐτὸ τὸ ἀντίκρυ βουνό.»

«Ἀνεμε, σύρε νὰ τὸ ωτῆσης —
«Άλλον φηλότερον δέν θα εύρῃς.
«Τὴν κεφαλήν του νέφη στολίζουν,
«Καὶ ἐντελῶς τὸ χωρίζουν τῆς γῆς.»

Εἰδος ἀρχαλας λύρας.

«Ἄπ’ ἀρχῆς κόσμου,» εἶπε τὸ ὄρος,
«Ἔγρυπνον στέχω καὶ παρατηρῶ,
•Πλὴν τὸ μυστήριον δέν το ἀνημέρα,
«Τὸν οὐρανὸν τὶς κρατεῖ, ἀγνοῶ.»

•Αναστενάζει τὸ κυπαρίσσι,
Κ’ ἡ ποπαρούνα μὲ πόθον λαλεῖ,
«Πές μας πουλάκι, ποὺ κόσμον γυρίζεις,
«Μήπως τὸ εἰδες η τ’ ἀκουσεις σύ;»

Καὶ τὸ πουλάκι εὲ κλῶνον καθίζει,
Σιγοκουνεῖται καὶ γλυκολαλεῖ,
«Ἀνεμε, όρος, λιγνὸ κυπορίσσι,
«Καὶ λουλουδάκι, αὐτὸ σᾶς λυπεῖ;

«Ἐνείνος, δοτις δι’ ὅλα φροντίζει,
«Ολοὺς μᾶς ἐπλασε καὶ συντηρεῖ,
«Ο Ἐπουράνιος Πλάστης τοῦ κόσμου
«Αὐτὸς τὸν οὐρανὸν θόλον βαστεῖ.»

M.